HIERONYMUS
Klosterneuburg, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 125v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=468
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

rore missse cōuiuiū narrat. non q̄ post
resurrectionē manducem & bibamus.
ut muliarū nrī uolunt & immortalia
atq; incorrupta corpora alimoniis sus
tinenda tirones sint. aliuquin ubi cibus.
sequit & morbus. ubi morb adhibendus
est & medic. ubi medici frequent uīnī.
rursumq; resurrectio & noua extra regno
cōuersatio. S; ut resurrectionis fidem cibor
assūpto cōpbaret. Hec magnope impeniit
exp̄sius loquim. scimus inī serpentes
nobis & scorpiones ambulandum.
qui mordent & ferunt mabsgondiu. de
quib ysaias. Si mo morderi inquit
serpens in silentio. nichilomin habet q̄
occulte detrahit. Et [illegible] hui pat
dauid. sedens aduersus [illegible] fratris tui loq̄baris. ad filius fili
um mātis tue ponebas scandalū. hec fe
cisti tacui. existimasti iniquē quod
ero tui similis. arguā te: ponam cōtra
faciem tuā. ut q̄ maliis criminaris.
ipse habe docearis. Si cui autē explana
tionū ipp̄ias displicet longitudo.
audiat libere multo pauciora me dix
isse: quā rerū obscuritas flagitat. & e
posse uniuquemq; de mā latitudine
breues cōmentariolos facere: q̄ tamen
pleno intellectui n sufficient. Neq;
enī simpler ap̄pbis hystoria. ysaiae
ordo narrat. s; enigmatū plena sunt
omia. aliudq; uuerbis sonat. aliud
tenet intensib. & quē estimaueris pla
na. ymoffensa currere lectione: secūn
tuū rurs obscuritatib inuoluantur.
Verū tēp est ut finē imponā uolumi
ni ppbali. in cui expositione si plurior
facero solito. extremis paruib cōcedendum
ē: quas diuidere nolui ne libro
rum numerus augeretur.

Qui esteri qui me. qui amē me ñ imī
rogabant. inuenerunt q̄ ñ q̄sierunt.
Et dixi. Ecce ego adgentē. que non inuo
cabat nomen meū. Lxx. Apparui non
querentib me. inuentus sum abbis qui
me ñ interrogabant. Et dixi. Ecce ego in
gentē que ñ inuocauit nomē meum. Ad
orationē ppli mirā cerimoniis inqua
dicerat. quare nos errare fecisti deuia tua.
induratisti corda nrā ut non timerem te.
respondit ut iudei uolunt dis pat. ut nos
pbam. dis atq; saluator. Innatū ñ sum
rigidus ceruicibus. qui malo pēnitentia
peccatoris quā morte: nec repello filios
pēnitentes. qui tamen sui nois seruauē
runt dignitate: ut eā alienos seruare
uelim. Qui enī me ñ querebant. nec
dicere poterant. quē sēpsi moysis
in lege. ypp̄bis. inuenim ibm. ipsis ap
parui. de qb ppha ysaiae testat ē: Qb;
non ē annunciatū de eo audient. &
qui ñ audierunt intelligent. Vos autē
qui legem dei meditamini die ac nocte.
frustra iactatis pēnitentiā cui opa non
facitis. Vnde euangelistē apli semp ad
uentū dni. ueris testimiis cupientes te
timoniis roborare: dicebant. ut imple
ret q̄d scptū est ppp̄ham. Centurio do
minū ñ querebat. & audiuit adhō. Non
inuīt tamā fidem inuenit. Syrophe
nissa mulier ppbarū eloqia nesciebat.
& dnī uoce laudat. O mulier magna est
fides tua. Regul q̄ grece dr basilice. q̄
nos de aula regia recte inīpretari possu